

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 142/2014
06.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у поступку предлагача ЈКП С. из С., чији је пуномоћник М.М. адвокат из Р., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину број Р4 И 2/14 од 09.07.2014. године, у седници одржаној 06.11.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба Републике Србије изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину број Р4 И 2/14 од 09.07.2014. године.

Образложење

Уставном суду Републике Србије, ЈКП С. дана 24.10.2013. године поднело је уставну жалбу због повреде права на суђење у разумном року, у извршном поступку који је у току пред Основним судом у Зрењанину, Судска јединица у Сечњу у предмету И бр. 2015/10. Уставни суд није одлучио о уставној жалби и предмет је уступио Апелационом суду у Новом Саду, који је решењем Р4 г 44/2014 од 02.06.2014. године списе уступио на надлежност Вишем суду у Зрењанину.

Законом о изменама и допунама Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 101/2013) у члану 2. који је ступио на снагу 21.05.2014. године, регулисано је пружање заштите права на суђење у разумном року у незавршеним предметима, по захтевима странака у судским поступцима које сматрају да им је повређено право на суђење у разумном року.

Решењем Вишег суда у Зрењанину број Р4 И 2/14 од 09.07.2014. године захтев предлагача је делимично усвојен и наложено је Основном суду у Зрењанину да предузме све мере како би се поступак извршења И.2015/10 окончао у најкраћем року, одбијен је захтев за накнаду због повреде права на суђење у разумном року од 6.000 евра у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате; обавезана је Република

Србија да на име трошкова поступка исплати предлагачу ЈКП С. из С. 75.000,00 динара.

Против решења Вишег суда у Зрењанину број Р4 И 2/14 од 09.07.2014. године, у делу којим је одлучено о трошковима поступка, Република Србија је изјавила жалбу.

Одлучујући о изјављеној жалби на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/13), чланова 386, 401. и 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је утврдио да жалба Републике Србије није дозвољена.

Чланом 8а Закона о уређењу судова, прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року (став 1.), ставом 2. прописано је да захтевом из става 1. овог члана може се тражити и накнада за повреду права за суђење у разумном року, а чланом 8б став 2. прописано је да ће се накнада исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова у року од 3 месеца од дана подношења захтева странке за исплату. Чланом 8в истог закона, прописано је да се на поступак за заштиту права на суђење у разумном року и накнаде за повреду права на суђење у разумном року сходно примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак.

Ценећи цитиране одредбе Закона о уређењу судова, поступак за заштиту права на суђење у разумном року је једностраначки и странка која сматра да јој је повређено ово право може да тражи и накнаду за повреду права на суђење у разумном року која ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова. Предлагач је у овом поступку тражио накнаду за повреду права на суђење у разумном року, с тим што је одлучено да се предлагачу накнаде трошкови поступка.

То значи да се овај поступак покреће по захтеву странке која може да тражи убразање судског поступка који је у току и примерену накнаду, а у том случају предлагач има право на накнаду трошкова поступка.

Како је поступак за заштиту права на суђење у разумном року једностраначки, што произлази из одредаба Закона о уређењу судова, обзиром да се поступак може покренути искључиво по захтеву странке, трошкови овог поступка исплаћују се из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, како је то прописано чланом 8б став 2. Закона о уређењу судова.

У овом поступку жалбу може изјавити подносилац захтева за заштиту права на суђење у разумном року, уколико је незадовољан одлуком суда о његовом захтеву, тако да обвезник исплате – Република Србија, није странка у овом поступку. Због тога је жалба Републике Србије против побијаног решења, недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 401. тачка 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**